

SỐNG ĐỜI Ý NGHĨA

Mạnh dạn nhìn thẳng vào như thật duyên sinh, “*Sinh – Lão – Bệnh – Tử*”, đây là quy luật vô thường bất biến, ai ai rồi cũng nếm trải qua.

Khi còn hơi thở là đời sống kéo dài. Những giây phút ít ỏi còn lại, phải sống sao cho xứng đáng – có ý nghĩa. Đến lúc tử thần gõ cửa, với dấu chấm hết tròn trịa, không hổ thẹn với lương tâm, thanh thoi – nhẹ nhàng - an lạc – tự tại cất cánh ra đi như trút bỏ chiếc áo rách, bởi vì từ khi vào đời, với hai bàn tay trắng, thì đâu có gì để mà vương bận - nuôi tiếc !

“Đã mang tiếng ở trong trời đất - phải có danh gì với núi sông” - Đi Thi Tự Vịnh - Nguyễn Công Trứ -

Sĩ phu với tâm thế - cốt cách trượng phu, trải qua dòng đời vì cuộc mưu sinh - gây dựng sự nghiệp, có đời sống vị tha, vị tha nhân mà phụng sự. Dầu biết rằng, còn lại một ít hơi tàn ngăn ngủi, vẫn miệt mài vun xới mảnh đất vườn tâm, làm kiếp con tằm thắt ruột nhả tơ, trao lại cho đời gia bảo quý giá bất tuyệt, để còn lưu danh với trời đất.

Tiếng gõ đồng hồ Tích – Tắc, Tích – Tắc mãi miết vang lên, cứ ngỡ rằng bất tận đến vô cùng. Nhưng thực tế, tính vô thường hiển hiện, sinh – diệt đang diễn ra từng sát na, có – không, còn – mất, được – thua cụ thể, rõ ràng, như thật. Đó là quy luật bất biến, không tránh cãi hay thay đổi được.

Đời sống con người mãi miết bập bênh tuông theo dòng chảy. Trên mỗi dòng chảy

cuộc đời không yên ắng tĩnh lặng như mặt nước hồ thu êm ả, mà cuồn cuộn chảy xiết, qua nhiều khúc quanh điên đảo, và cũng có quá nhiều vũng xoáy não loạn, làm cho đời sống bất an.

Cuộc đời không phải là nhung lụa ấm êm - bằng phẳng, trải thảm - tung hô mời gọi nhân giả vào đời, mà ở cuối mỗi con đường phía trước, đầy đầy nghiệt ngã, đang chờ đón thách thức từng bước chân lữ khách. Trên hành trình đi tìm lẽ sống, tha nhân cảm thấy lẽ loi - lạc loài - bất lực, mệt mỏi trước những trò chơi phóng tưởng của tạo hóa.

Con người được thăng hoa – hạnh phúc, hay khổ đau do hưởng nhờ vào NGHIỆP.

Nghiệp là kết quả tạo tác, là tài sản do chúng ta tích góp - tạo nên trong hiện kiếp.

Nghiệp có: Nghiệp tốt – nghiệp xấu.

Nghiệp có tốt thì đời sống đẹp dễ dễ chịu hơn. Nghiệp mà xấu thì đời sống đầy đầy đau khổ nghìn trùng bủa quanh.

Nghiệp ! đeo đuổi chúng ta đến suốt cả luân hồi.

Luân hồi là tái hiện lại sự sống của kiếp trước.

Muốn dứt nghiệp, giải thoát luân hồi, vượt ra vòng nã loạn điên đảo, là mỗi tự thân chấm dứt tam nghiệp: Thân – Khẩu – Ý

- Thân, không hành động xấu - ác
- Khẩu, không nói những lời xấu – ác
- Ý, không có những suy nghĩ, mưu kế xấu - ác

Phan Văn Huy Tâm